

Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzora, a kötet egyik lektoraként a II. vatikáni zsinat tanítására irányította a jelenlévők figyelmét, miszerint Krisztus szüntelenül reformációra hívja az egyházat. Öröndetes, hogy a zsinat óta eltelt ötven év az egyházak közötti párbeszédre törekvés jegyében telt el. Kránitz professzor szerint a magyarul is napvilágot látott dokumentum nagy előrelépést jelenthet és példát adhat a keresztény egység útján, mert bátran és őszintén szembenéz az egyházak közötti meg-

osztottsággal, és lehetővé teszi, hogy bevallhassuk és kimondhassuk az egység ellen elkövetett bűnöket.

Reuss András, az Evangélikus Hittudományi Egyetem professor emeritusa, a kötet másik lektora arról beszélt, hogy a párbeszéd-dokumentum azért született meg, hogy előkészítse a 2017-es jubileumot, hogy az ünneplést már ne a szembenállás, hanem a közösség jellemezze, hogy a katolikusok és evangélikusok, ha nem is egyetértésben, de együtt emlékezzenek meg a reformációról.

SZEMÉLYES MEGJEGYZÉSEK A DOKUMENTUM KAPCSÁN

A mikor tudomást szereztem *A szembenállástól a közösségig* című dokumentumról, arra gondoltam, hogy a cím egyesületünkre is érvényes. A dokumentum megjelenése előtt néhány nappal valaki azt kérdezte tőlem, hogyan és miért is alakult meg az Egyházi Könyvtárak Egyesülése. Elmeséltem, elmondtam. S miközben formáltam a szavakat verbálisan, az érzések szintjén egy másik történet is lepergett bennem: az, az út, amit megtettünk. Ugyan az elmúlt húsz évben az egyesületből többen elmentek, hátrébléptek vagy kiálltak az út szélére megpihenni... de még mindig sokan vannak, akik emlékeznek az első évekre, amikor kicsit bizalmatlanul, kicsit

értetlenül méregettük egymást, talán némiképp *szemben is álltunk* egymással; gondosan titkolva egymás elől gyengeségeinket, esendőségünket, magabiztosságunk hiányát. Aztán lassan-lassan változott a történet: minden nehézség ellenére megszületett mégis egy olyan szervezet, mely „figyelemre, bólintásra” becsült lett politikai és szakmai döntéshozók előtt, egyféle „Tusculanuma” lett a világi könyvtárosoknak, és ami a legfontosabb: együtt dolgozni és együtt imádkozni is képes, és talán ezért immár eredményeket, sikereket is maga mögött tudó *közösséggé* vált.

Ásványi Ilona

Főapátsági Könyvtár

3i - informálni, integrálni, inspirálni

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár 2016 tavaszán szakmai konferenciát szervez *Informálni, integrálni, inspirálni - Közkönyvtárak a XXI. században* címmel. A konferencia időpontja 2016. április 19., helyszíne a FSZEK Központi Könyvtára.

A XXI. század közkönyvtára már nem pusztán könyvtár, dokumentumbázis, hanem kultúra- és értékközvetítő intézmény. A tanulás és a tájékozódás helye. Közösségi hely, ahol az emberek olvasnak, tanulnak, szórakoznak, beszélgetnek; valamint a kreativitás helye, ahol az emberek kreátorok: az információt újabb tartalmak létrehozására és saját kreativitásuk kifejezésére hasz-

nálják fel. A könyvtár a társadalmi kapcsolatok színtere, valamint az (ön)kifejezés, a fejlődés, az együttműködés inspiráló helyszíne. A sikeres közkönyvtár tájékoztat; hozzáférést biztosít az információhoz, az ismeretekhez, a kulturális örökséghez; integrál és inspirál; a könyvek szertetére és olvasásra ösztönöz; segíti az írástudást és olvasást, az élethosszig tartó tanulást és a civil részvételt; támogatja és serkenti a kulturális tevékenységeket; minőségi és mindenki számára elérhető szolgáltatásokat biztosít; közösségi helyként működik és egy fenntartható jövőt támogat.

Információ: http://www.fszek.hu/?article_hid=31467